

DR.ERGIN ATASÜ

Örgütlenmenin, Direncin, Dayanışmanın simgesi bir aydınımızı, Dr.Ergin Atasü'yu yitirdik.

Dr.Ergin Atasü, halkevlerinde yetişti, kültürlendi. Sade bir üye olarak başladığı Halkevlerinde, yıllar sonra merkez yürütme kurulu başkanlığı, genel yönetim kurulu başkanlığı ve genel başkanlık görevlerinde bulundu.

Tıp fakültesindeki asistanlık yıllarında "Üniversite Asistanları Sendikası" ÜNAS'ı ve TÜMAS'ı kurdu. Çalışanların sendikal hakları için mücadele etti. Hastaları, çoğunlukla yoksullar ve öğrencileri.

Demokrat Gazetesi'nin yayınlantma çalışmasına büyük katkı verdi.

12 Eylül'de "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Genel Müdürlüğü" görevinden alındı. Adana'da serbest çalışarak yaşamını sürdürürken, "İnsan Hakları Derneği" Adana Şubesini kurdu. Başkanlığını yaptı.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Vakfı ile "Toplumsal Araştırmalar Kültür ve Sanat İçin Vakfı" kurucuları arasında yer aldı.

Örgütlenmenin, direncin, dayanışmanın simgesi haline gelen Ergin Atasü'nün beklenmedik bir anda yaşamını yitirmesi tüm sağlık camiasını, tüm aydınları üzüntüye boğdu.

Dr. Ergin Atasü'nün ardından

Dr.Ergin Atasü ve ben, bize kızımızı armağan eden ortak yaşamı yalnızca altı yıl paylaştık. Geriye bakınca yirmi yıl gibi gözüküyor... Bu yoğunluğu yaratan, belki dönemin çelişik ve gergin koşullarıydı, belki de bizim kişilik yapılarımız. Belki bu açılımlı ve katmanlı kişilik yapıları, evlilik yıkıntısının ardından, başka bir düzlemde birbirimize yeniden güvenebilmeyi öğrenmemize ve yeni bir dostluk kurabilmemize yardımcı oldu. Dr.Ergin'in toplumsal kimliğine ve mücadelesine, bir aydın ve hekim olarak çabasına hep saygı duydum.

Ergin, herşeyden önce, laik Cumhuriyetin değerini bilen, Cumhuriyet devrimlerine sahip çıkan, bağımsızlıkçı, ırk-bölge, din-mezhep temelinde siyaset geliştirmenin kısırlığının ve ancak acıyla sonuçlanabileceğinin farkında gerçek bir yurtsever, bilinçli bir sosyalistti. Kısa yaşamına sığdırdığı yoğun politik etkinliklerde, meslek odalarından Halkevlerine, üniversite asistanları platformlarından siyasi partilere dek, çeşitli dönemlerde ve ortamlarda verdiği mücadelede temel çizgisinden hiç sapmadı.

İki askeri müdahaleden sonra da Ergin işsiz kaldı. 12 Mart müdahalesini izleyen traji-komik dönemde, uçak kaçırma suçuyla tutuklanan, "düzmece suçlama" hedefi aydınlar arasındaydı.

Keskin ve büyük bir zekası, engin bir kültür birikimi vardı. Başkalarının göremediği, sezemediği pek çok şeyin hemen adını koyabilirdi; aksaklıkları düzeltmek ister, omuz silkip yürümez, sabredemez, çalışma arkadaşlarının yanardağ püskürmesini andıran kendi enerjisine ayak uydurmalarını beklerdi.

Bir sağlıkçı olarak iki ideali vardı: İnsan sağlığının metaya dönüşmesinin son bulması; ve sağlık emekçilerinin örgütlenmesi. Sağlıkçıları bir bütün olarak görür, hekimleri üst basamağa yerleştiren alışılmış değer hiyerarşisine itibar etmezdi. Hekimlik hayatını idealinin doğrultusunda yaşadı. İkinci idealinin kısmen gerçekleştiğini gördü.

Ya birincisi?... Hastalarının tedavilerinin karşılığını narenciye, petekli bal, neskafeye ödediği bir başka hekim kaldı mı acep dünyada? Ergin işte böyle bir hekimdi.

Bir psikiyatr olarak başarılıydı. Belki de başarısının sırrı hastalarının rahatsızlıklarının herhangi bünyesel bir bozukluktan farklı olmadığı güvencesini aşılayabilmesindeydi. Hastasını soğuk incelemeci gözlerle değil, sıcak bir dostlukla dinleyebilmesindeydi.

Ergin kişiliğinde iki zıtlığı birleştirmişti. Hem bireyselliği güçlü bir kişi, hem bir kitle insanıydı. Bu sentez onu zaman zaman görkemli bir sıradışılığa yüceltebiliyor, kimi zamansa, ancak yakınlıklarının bilebileceği ölçüde incinmişliklere açık kılıyordu. Yaşamının iletişim kurduğu anlardı. Bilgisini, zekasını, emeğini hiç sakınmadan, hiç yüksünmeden, cömertçe dağıtırdı. Etkileyici bir hatip, yetenekli bir eğitici ve yönlendiriciydi. Yaşamlarının ve dünya görüşlerinin biçimlenmesinde Ergin'in belirleyici ve olumlu katkısını teşekkürle anan öyle çok insan var ki...

Her şeyi adıyla çağıran bir adamın, herşeyin olduğundan farklı görüldüğü, aslına yabancı işlevlere soyunduğu, hayatın kara bir burleke döndüştüğü bir ülkede siyaset alanında yıldızı parlamayabilir miydi? Hayır. Ergin'in mücadelesinin her aşaması pek çok kişisel kırılmayla doludur. Ama bu kırılmalardan hiç biri onu temel dünya görüşünden ödün vermeye itemedi; Ergin kırıldığı her noktada, daha adil bir dünya düşüne doğru, yeniden adım atabilecek gücü ve enerjiyi buldu. Son mücadele alanı, yurt içi örgütünün kurulmasına büyük emek verdiği ÖDP idi.

Bunca gerilimli bir hayata insan bilinci dayanır ama kas, damar, sinir alt yapısı dayanmaz. Ergin'in kalbi 9 Mart 1998 günü, henüz elli sekiz yaşında duruverdi. Cenazesindeki olağanüstü kalabalığı toplayan tek güç, hayatlarından geçip gittiği insanların yüreklerindeki sevgi ve bağlılıktı. Onun ödüllü bu idi.

Erendiz ATASÜ